

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222201514
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1222201514.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, dieťa rodičov: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., t.č. bytom D. X, E., a F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 2. decembra 2022, č.k. 12P/40/2022-97, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. a v závislom výroku V. potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním schválil rodičovskú dohodu v znení: maloleté dieťa A. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok bude matka, styk otca s maloletým sa na žiadosť rodičov neupravuje (výrok I.), zároveň súd určil, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. B. výživným vo výške 120 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky, počnúc dňom 15.03.2022 (výrok II.) a určil tiež ročné výživné na maloletého za obdobie od 15.03.2022 do 30.11.2022 vo výške 985,80 eur, ktoré otcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky pod stratou výhody splátok (výrok III.), vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol (výrok IV.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka maloletého A. sa domáhala návrhom doručeným súdu dňa 15.03.2022 úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Žiadala tohto zveriť do jej osobnej starostlivosti, otcovi určiť výživné 200 eur mesačne. Dôvodila, že s otcom maloletého nie sú manželia, rozišli sa pred tromi rokmi. Od januára 2022 otec so synom nie je vôbec v kontakte, finančne na syna nikdy neprispieval. Návrh podala len teraz z dôvodu, že nechcela kaziť vzťah otca so synom, nakoľko otec veľakrát sľúbil, že príde za A., že mu pošle peniaze, no nikdy tak neurobil. Aktuálne má novú rodinu, stará sa o tie deti a na A. nemá čas, ani oňho nejaví záujem. Otec uviedol, že v súčasnosti je nezamestnaný, bol šesť mesiacov predtým práceneschopný, je evidovaný na úrade práce. Z práce na fušky má okolo 30 až 40 eur mesačne, má jednu vyživovaciu povinnosť, nemá zdravotné problémy, ktoré by obmedzovali jeho pracovnú schopnosť. Na začiatku otec tvrdil, že býva u rodičov, následne, že býva v maringotke, kde platí 50 eur mesačne a napokon tvrdil, že býva s priateľkou. Má podližnosti, aj exekúcie, na výživu syna neprispieva. Súhlasil s jeho zverením matke. S výživným, ktoré matka požaduje však nesúhlasí, lebo ho nemá z čoho platiť. Navrhoval určiť výživné sumou 60 eur. Súd vo veci vykonal

dokazovanie. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava V, č.k. 12P/42/2022 zo dňa 29.03.2022 súd zistil, že bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 120 eur mesačne do právoplatného skončenia konania vo veci samej (12P/40/2022). Matka v priebehu konania uviedla, že v septembri 2021 sa jej narodil ďalší syn. Jej príjem aktuálne tvorí rodičovský príspevok a prídavky na obe deti v celkovej výške 340 eur. Spolu s partnerom a synmi žijú v prenájme, za ktorý mesačne platia 700 eur + 35 eur za TV a internet. Príjem jej partnera je asi 750 eur mesačne. Otec nemá ukončené základné vzdelanie, dokáže si pomocnými prácami (sekanie dreva, práce v lese a na stavbách) privyrobiť maximálne 60 eur mesačne. V minulosti pracoval v spoločnosti B., kde bol jeho čistý príjem od 340 do 370 eur, nakoľko z príjmu mu boli robené zrážky na rôzne exekúcie. Od 29.04.2022 je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Od nariadenia neodkladného opatrenia zaplatil dokopy sumu 70 eur. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, pracovisko Gelnica, zo dňa 27.09.2022 vyplynulo, že otec je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi od 01.08.2022 v aktuálnej výške 68,80 eur. Iné štátne sociálne dávky, ani peňažné príspevky nepoberá. Počas evidencie mu nebolo k 25.09.2022 ponúknuté žiadne voľné pracovné miesto, ani rekvalifikačný kurz. Spolupracuje s úradom, predkladá potvrdenia od zamestnávateľov o hľadaní si zamestnania osobne. V období od 29.06.2021 do 18.08.2021 a od 21.08.2021 do 31.12.2021 mal nemocenské poistenie, bola mu vyplatená nemocenská dávka za obdobie od 08/2021 do 02/2022 celkovo vo výške 1.817,10 eur. Maloletý A. navštevuje siedmu triedu základnej školy. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 24, § 25, § 28, § 62, § 75, § 77, § 78 ods. 3 Zákona o rodine, § 232 ods. 3, 4 CSP. Súd skonštatoval, že v priebehu konania došlo medzi rodičmi k dohode v časti zverenia, úpravy styku, zastupovania maloletého dieťaťa. Preto súd rodičovskú dohodu o zverenie do výchovy matky o neupravení styku otca s maloletým a o zastupovaní maloletého schválil. Spornou zostala otázka výživného. Matka žiadala určiť výživné 200 eur, v priebehu konania však súhlasila s určením výživného vo výške 120 eur. Otec navrhol výživné 60 eur. Pri určení výšky výživného súd vychádzal nielen z potrieb maloletého, ale i z možností, schopností, ako aj majetkových pomerov oboch rodičov. Súd mal za preukázané, že matka je t.č. na rodičovskej dovolenke, jej jediný príjem je rodičovský príspevok a prídavky na maloleté deti v celkovej výške cca 340 eur. Okrem A. má ešte 1 vyživovaciu povinnosť. Otec je t.č. nezamestnaný, od apríla 2022 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, od 01.08.2022 je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi 68,80 eur mesačne. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Obaja rodičia sú zdraví, ani jeden z nich nepreukázal obmedzenie pracovnej schopnosti. Mesačné náklady na maloletého A., ktorý je vo veku 14,5 roka sú tvorené bežnými nákladmi na stravovanie, oblečenie, bývanie, zdravotnú starostlivosť a nákladmi súvisiacimi s návštevou školy. Za mesačné opodstatnené bežné náklady vyčíslené na maloletého A. súd považoval náklady vo výške cca 300 eur. Súd vyhodnotiac všetky skutkové okolnosti, aj listinné dôkazy, vychádzajúc z ustanovenia § 75 ods. 1, ako aj zo zásady potenciality, prihliadnuc na odôvodnené potreby dieťaťa, dospel k záveru, že v možnostiach a schopnostiach otca je platiť výživné na maloletého A. vo výške 120 eur. Súd sa nestotožnil s návrhom otca na určenie výživného vo výške 60 eur, ktoré nezodpovedá absolútne nákladom na dieťa, ani možnostiam a schopnostiam otca. Otec je v produktívnom veku, je zdravý, je povinný zadovážiť si príjem z pracovnej aktivity v takom rozsahu, aby si mohol svoju vyživovaciu povinnosť riadne plniť a aby ju neprenášal výlučne na matku. Súd musel zohľadniť v tomto skutočnosť, že otec sa na osobnej starostlivosti o dieťa nepodieľa vôbec, neprispieva naň žiadnymi plneniami. Z celého konania je však zrejmé, že podstatný zdroj príjmom je tzv. príjem z fušiek, ktorého výšku nie je možné žiadnym spôsobom preukázať. Je pravdou, že otec žije v najmenej rozvinutom regióne (okres Gelnica) s najvyššou mierou nezamestnanosti. Do tohto okresu sa však presťahoval dobrovoľne po rozchode s matkou cca v roku 2018. Do uvedeného času žila rodina v E., v regióne s najnižšou mierou nezamestnanosti, kde otec vedel dosahovať príjem na zabezpečenie výživy svojmu jedinému dieťaťu. Je zrejmé, že aktuálna nezamestnanosť otca nie je hlavnou príčinou neplnenia si vyživovacej povinnosti, keďže otec si vyživovaciu povinnosť neplnil ani v čase, keď bol riadne zamestnaný. Otec síce uvádzal, že jeho príjem v spoločnosti B. bol od 340 do 370 eur netto mesačne, avšak z potvrdenia zamestnávateľa je zrejmé, že celkovo išlo o vyšší príjem, keďže otcovi boli robené zrážky zo mzdy v celkovej výške 800 eur. Celý život otec funguje na systéme čiernej práce. V konaní bolo zrejmé, že otec si dokáže obstaráť finančné prostriedky na živobytie, keď napr. vlastní mobilný telefón Iphone 6. Otec je zdravý, v produktívnom veku, môže využívať svoje reálne schopnosti a má i možnosti prísť do regiónu, v ktorom sa v minulosti vedel zamestnať, z ktorého dobrovoľne odišiel. Ide o výživné určené na spodnej hranici a zohľadňujúce možnosti otca zamestnať sa na nekvalifikovaných pozíciách, ako osoby bez základného vzdelania. Preto súd určil výživné 120 eur mesačne, keď mal za to, že takto určené zodpovedá nákladom na maloleté dieťa, ako aj odráža skutočnosť, že otec sa žiadnym spôsobom nepodieľa na osobnej starostlivosti o dieťa. Zročné výživné súd určil za obdobie od 15.03.2022 do 30.11.2022 vo výške 985,80

eur, ktoré povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur mesačne. Hoci matka navrhla určiť výživné na maloletého A. od januára 2022, súd sa s uvedeným návrhom nestotožnil. Výživné je možné v prípade maloletého dieťaťa priznať aj spätne, ak sú na to splnené zákonné dôvody a to dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré musí oprávnený súdu preukázať, pričom ide o tak výnimočné okolnosti, ako napr. objektívna nemožnosť podať návrh proti povinnému. Pokiaľ povinný neplní svoju vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné podať čo najskôr návrh na začatie konania. Z konania matky, kedy jej od roku 2018 je známa skutočnosť, že otec na výživu syna neprispieva, nežijú v spoločnej domácnosti, nemožno ustáliť, že sú na jej strane dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej bránili uskutočniť úkon smerom k súdu a podať návrh na určenie vyživovacej povinnosti otca včas bez zbytočného odkladu. Preto súd matke priznal výživné od 15.03.2022 a v časti priznania výživného do tohto dátumu od 1.1.2022 návrh matky zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletého. Uviedol, že sa odvoláva v časti určenia výživného na syna. Svojich rodičovských povinností aj v oblasti financií si je vedomý, no vzhľadom k momentálnej, už dlhšie pretrvávajúcej zlej finančnej situácii, t.č. je nezamestnaný a jeho jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi, z ktorej by bez pomoci matky a príbuzných neprežil, nie je možné, aby bol zaviazaný prispievať na výživu syna sumou 120 eur mesačne. Náklady spojené s výživou dieťaťa si uvedomuje, prácu si neustále hľadá. V prípade zamestnania sa je ochotný prispievať aj vyššou sumou, momentálne však s rozsudkom nesúhlasí, navrhuje ho zmeniť a určiť výživné sumou 60 eur mesačne.

3. Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že o syna sa riadne stará, zabezpečuje a uhrádza jeho osobné potreby od narodenia. S prihliadnutím na vek maloletého, ktorý má 14 rokov a na zvyšovanie nákladov na život sa zvýšili náklady na uspokojenie životných potrieb pre jeho telesný a duševný vývoj. Z navrhovanej sumy 60 eur sa nepokryje ani polovica nákladov na syna. K vyjadreniu odvolateľa, že je nezamestnaný, jeho finančná situácia je nepriaznivá uvádza, že takých možností za tri roky mal viackrát a ani raz neposlal viac peňazí. Nie je zamestnaný, nakoľko mu to takto vyhovuje, poberať dávky z úradu práce a pracovať načierno a nepriznávať príjem. Trvá na určení výživného sumou určenou súdom 120 eur mesačne.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že je dôvodné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. o určení výživného a určení nedoplatku na zročnom výživnom a tiež vo výroku V. o náhrade trov konania potvrdiť.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 12P/40/2022 je rozhodnutie o návrhu matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je posúdenie správneho postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého A. sumou 120 eur s účinnosťou od 15.03.2022 a zároveň určil zročné výživné na maloletého za obdobie od 15.03. do 30.11.2022 vo výške 985,80 eur, ktoré povolil otcovi uhradiť v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok a to potom ako schválil rodičovskú dohodu, ktorou maloletého A. zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať ho a spravovať jeho majetok bude matka a styk otca na žiadosť rodičov neupravil.

7. Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov. Odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutom výroku o určení výživného a v závislom výroku o dlhu na zročnom výživnom s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP. Odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

8. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku napadnutého vo výroku o určení výživného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku. Dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom sa v odôvodnení riadne, vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Z ustanovenia § 75 Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené potreby oprávneného z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu, výšku a spôsob už poskytovaných plnení. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce. Je okrem toho potrebné vždy vyhodnotiť majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov, ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania, v takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

9. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, tieto nemali vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výživnom. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, v ktorom zákonodarca ako prvé kritérium, z ktorého sa má pri určení výživného na strane povinného vychádzať, zakotvil schopnosti, možnosti povinného a až následne jeho skutočný príjem a majetkové pomery. V danom prípade vzhľadom na vzdelanie otca, jeho vykonávanú prácu a prechádzajúce zamestnania, vek, dobrý zdravotný stav, je možné v zhode so súdom prvej inštancie ustáliť, že otec disponuje možnosťami a schopnosťami dostatočnými pre plnenie určenej výšky výživného pre maloletého. Súd prvej inštancie tiež správne prihliadol na skutočnosť, že otec sa dobrovoľne odsťahoval z E. do H., čo je vzdialenosť viac ako 350 km a podstatne väčšia nezamestnanosť. Tiež súd prvej inštancie správne prihliadol na skutočnosť, že otec sa žiadnym spôsobom o svojho syna nezaujíma, žiadnym iným spôsobom sa na jeho výchovu a výživu nepodieľa. Jeho prístup k vyživovacej povinnosti ako aj k výchovu syna možno hodnotiť ako nezodpovedný. Otec je dlhodobo nezamestnaný, napriek tomu, že je v produktívnom veku a má dobrý zdravotný stav.

10. Po posúdení súdom prvej inštancie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov maloletého, s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého vo veku 15 rokov, odvolací súd dospel k záveru, že výživné určené otcovi súdom prvej inštancie zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, ako i odôvodneným potrebám a veku maloletého, zohľadniac pritom osobnú starostlivosť matky o maloletého. Vzhľadom k uvedenému preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III., teda o určení výživného a nedoplatku na zročnom výživnom, ktorý súd prvej inštancie takisto určil správne a tiež vo výroku o náhrade trov konania z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

12. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).